

РЕШЕНИЕ

№ 1283

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 11.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6106** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалбата на „С. П.“ – О., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, представлявано от управителя Д. Д. В. срещу Решение № 1040-21-192/17.05.2019г., издадено от Директор на НОИ - ТП С. град, с което е отменено Разпореждане № 23159/21.03.2019г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО и е прието за трудова злополука при условията на чл.55, ал.1 от КСО настъпилото на 08.03.2018г. увреждане на здравословното състояние на Д. С. Д.. Жалбоподателят навежда доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство и неспазване на материалния закон. Моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответникът Директор на НОИ - ТП С. град чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованите страни - наследници Д. С. Д. – Г. З. Д., С. Д. С. и Т. Д. С., лично оспорват жалбата като неоснователна.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С декларация за трудова злополука вх. №231/08.03.2019 г. на ТП на НОИ-С. град, Г. З. Д., в качеството си на наследник на Д. С. Д., е декларираща злополука, станала с него на 08.03.2018 г. /лист 44/

Съгласно чл.59 от КСО по постъпилата декларация е открито досие № 23159. На основание чл.58, ал.1 от КСО и чл.7, ал.1 от НУРРОТЗ, ТП на НОИ - С. град е извършило разследване на злополуката. На основание чл.58, ал.6 от КСО резултатите от разследването са оформени в протокол №15/14.03.2019г. от представители на ТП на НОИ-С. град, Д.-гр.С. и [фирма], който е в типизирана форма, подписан от членовете на комисията и е валиден до доказване на противното. Въз основа на протокол 15/14.03.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката и приложените към него документи, е установено, че Д. С. Д. е назначен на работа в [фирма] с трудов договор №2/10.01.2018 г. на длъжност “мениджър”. Безспорно установено е, че към деня на злополуката - 08.03.2018 г. пострадалото лице е осигурено за всички осигурени социални рискове съгласно чл.4 ал.1, т. 1 от КСО (в т.ч. и трудова злополука), като работещо по трудов договор. /лист 37-38/

В хода на производството по установяване на злополуката са събрани и приложени в досието следните доказателства: Декларация за трудова злополука с вх. № 231/08.03.2019 г. на ТП на НОИ-С. град; трудов договор №02/10.01.2018 г.; длъжностна характеристика за длъжността “мениджър”; заповед №41/09.03.2018г. на управителя; служебна бележка за начален инструктаж; книга за начален инструктаж; отчетна форма за явяване на работа за м. март 2018 г.; писмена информация от Д. Д. В. – управител на С. пост” О. ; констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 08.03.2018 г. на ОД на МВР- П.; удостоверение за наследници; препис-извлечение от акт за смърт; съобщение за смърт №130/09.03.2018 г. от МБАЛ [фирма], от които се установява, че на 08.03.2018 г. в участъка от пътя 11-63 км 4+800, [населено място]-Б. преди разклона за „Р. чешма” настъпва пътно-транспортно произшествие.

От констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 08.03.2018 г. на ОД на МВР-П. се установява, че с Д. Д. е пътувал и колегата му И. Г. И.. /лист 45/

От отчетна форма за явяване на работа за м. март 2018 г., заповед №40/09.03.2018г. на управителя на [фирма] и обяснение на Д. Д. В. - управител на [фирма] се установява, че Д. Д. от 07.03.2018 г. не се явява на работа и на работодателя не е била представена извинителна бележка. Осигурителят твърди, че няма данни и информация за станала злополука и не разполага с констативен протокол за ПТП.

С Разпореждане №23159/21.03.2019г. длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО не е приело за трудова злополука претърпяното от Д. С. Д. на 08.03.2018 г. здравословно увреждане вследствие на ПТП, като в мотивите е изтъкнало, че злополуката не е станала във връзка или по повод на извършваната работа, нито при друга работа извършвана в интерес на предприятието, т.е. не е осъществен сложния фактически състав на чл.55, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване за класифициране на злополуката като трудова.

Срещу Разпореждане №23159/21.03.2019г. е подадена жалба вх. №1012-21-520/09.04.2019г. от наследниците на Д. С. Д. -Г. З. Д., С. Д. С. и Т. Д. С.. /листи 29-30/

С писмо изх. №1012-21-520#1/12.04.2019 г. на ТП на НОИ-С. град /лист 25/ до

осигурителя са изискани допълнителни обяснения относно движение на пратките от и до офис П. за периода от 07.03.-08.03.2018 г., копия на товарителници, удостоверение от приключило полицейско дознание и други. Писмото е връчено на жалбоподателя чрез неговия управител на 22.04.2019г. по пощата, видно от обратна разписка на лист 26 от делото. С писмо изх. №1012-21-520#3/21.05.2019г. /лист 13/, жалбоподателят е заявил, че за периода от 07.03.-08.03.2018 г. няма движение на пратките, като не е представил исканите документи.

Видно от Постановление на Окръжна прокуратура-П. с вх. №5101-21-231#3/08.05.2019г. /листи 20-21/, при разследване на образуваното досъдебно производство №14/2018 г. на ОД на МВР-П., е установено, че на 08.03.2018г. пострадалите Д. С. Д. и И. Г. И. са били на работа в офис на [фирма] в [населено място], като около 13.00 ч. на същата дата служители са натоварили в лек автомобил „Рено К.” с рег. [рег.номер на МПС] пратки, които следвало да бъдат доставени в [населено място]. Пострадалите използвали за разнасяне и доставка на пощенски пратки личния автомобил, собственост на Г. Г. /бащата на И. И./, тъй като фирмата не им представила служебен автомобил. Около 13.30 ч. на 08.03.2018 г. в района на[жк], [населено място], лекият автомобил „Рено К.”, управляван от Д. Д., при навлизане в десен завой, поради несъобразена скорост навлязъл в лентата за насрещно движение, където последвал удар в товарен сметоизвозващ автомобил „Мерцедес 1820” с рег. [рег.номер на МПС] . Вследствие на претърпяното пътно-транспортно произшествие Д. и И. загинали на място. С постановление от 12.04.2019г. наказателното производство по д.п. № 14/2018г. по описа на ОД на МВР-П. е прекратено, тъй като е установено, че вина за настъпването на ПТП носи единствено Д. С. Д., който е починал. Според зам. окръжен прокурор на Окръжна прокуратура-П. наличните по настоящата преписка документи, свързани с разследването на трудова злополука по отношение на Д. Д. и И. И., както и събраните в хода на разследването по д.п.№14/2018 г. по описа на ОД на МВР-П. доказателства сочат безспорно на наличие на трудова злополука, доколкото произшествието е настъпило по време и във връзка с извършваната работа, а именно - доставка на пощенски пратки, които са били намерени в катастрофирания автомобил и върнати на представители на [фирма].

С оспореното в настоящото производството от [фирма] Решение № 1040-21-192/17.05.2019г. на Директор на НОИ - ТП С. град е отменено Разпореждане № 23159/21.03.2019г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО и е прието за трудова злополука при условията на чл.55, ал.1 от КСО настъпилото на 08.03.2018г. увреждане на здравословното състояние на Д. С. Д.. Решаващият административен орган е направил извод, че са налице всички предпоставки, съдържащи се в легалната дефиниция, дадена от законодателя с текста на чл.55, ал.1 от КСО, за да бъде квалифицирано настъпилото на 08.03.2018г. увреждане на пострадалите Д. С. Д. и И. Г. И. като трудова злополука.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал.1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение съгласно чл. 168, ал. 1 АПК на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че

административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 117, ал.1, т.2, б.“г“ от КСО - ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ, в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл.59, ал.2 от АПК, и в съответствие с неговите цели. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл.57, ал.1 от КСО осигурителят, а когато пострадалият е изпратен за изпълнение на временна работа - предприятието ползвател, е длъжен в срок от 3 работни дни да декларира пред териториалното поделение на Националния осигурителен институт всяка трудова злополука. Според чл.57, ал.2 от КСО ако осигурителят или предприятието ползвател не декларира злополуката, пострадалият или неговите наследници имат право в срок една година от злополуката да я декларират пред териториалното поделение на Националния осигурителен институт.

В конкретния случай злополуката не е декларирана от осигурителя – жабоподател в настоящото производство, а от наследниците на пострадалия работник в срока по чл.57, ал.2 от КСО. Проведено е разследване при спазване правилата на чл.58 и чл.59 от КСО. Осигурителят е участвал в провеждане на разследването на злополуката. Резултатите от разследването са оформени в протокол, който съдържа всички изискуеми данни, посочени в чл.10 от НУРРОТЗ. Последният му е връчен съгласно изискването на чл.11 от НУРРОТЗ.

При издаване на обжалване на оспорения административен акт не е допуснато нарушение на материалния закон.

Съгласно чл.55, ал.1 от КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Съдът намира, че в случая са налице всички елементи на посочения фактически състав. Безспорно е наличието на тежки увреждания на здравето на Д., настъпили като последица от пътнотранспортното произшествие, довели до смъртта му. Безспорно е, че увреденият попада в категорията на осигурени лица, конкретно – чл.4, ал.1, т.1 от КСО – нает на работа, видно от трудовия договор. Безспорно се установява от доказателствата, че инцидентът настъпва по време и по повод на извършваната работа, а именно - доставка на пощенски пратки. Независимо от домогванията на жалбоподателя да установи, че починалия Д., не се е явил на работа на дати 07.03.2018г. и 08.03.2018г., създавайки частни писмени документи, съдът дава вяра на констатациите в хода на досъдебно производство №14/2018 г. на ОД на МВР-П.. Обстоятелството, че в катастрофиралия автомобил са открити и иззети пощенски пратки на [фирма], недвусмислено доказва, че лицето е упражнявало трудовите си функции към момента на ПТП.

Трудовият характер на дадена злополука е обективно състояние, което е налице, когато са изпълнени всички елементи от фактическия състав на нормата на чл.55, ал.1 от КСО. Когато са налице всички елементи от състава на трудовата злополука, такава не е налице само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си – аргумент от чл.55, ал.3 вр. ал.1 и ал.2 от КСО. Всеки един от тези елементи може да се доказва и в хода на административното производство, и в хода на съдебното производство, с допустимите доказателствени средства по АПК и специалните КСО и приложимите подзаконови актове. В случая се установи съставът на чл.55, ал.1 от КСО и Директорът на НОИ - ТП С. град правилно е приел, че е налице трудова

злополука.

По горните съображения съдът намира обжалваното решение за правилно и законосъобразно, а жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК в полза на ответника ТП на НОИ-С.-град следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Воден от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, предл. посл. Административен съд София – град, III отделение, 55-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „С. П.“ – О., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, представлявано от управителя Д. Д. В. срещу Решение № 1040-21-192/17.05.2019г., издадено от Директор на НОИ - ТП С. град, с което е отменено Разпореждане № 23159/21.03.2019г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО и е прието за трудова злополука при условията на чл.55, ал.1 от КСО настъпилото на 08.03.2018г. увреждане на здравословното състояние на Д. С. Д..

ОСЪЖДА „С. П.“ – О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.2, представлявано от управителя Д. Д. В. да заплати на ТП на НОИ-С.-град разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: